

nævnte, hvis man ikke havde set Fortsættelsen. Fortsættelsen, der kommer som en Modfættning til det Andet og som en Begrundelse af det Resultat, man ikke skulde have ventet, gaar nemlig ud paa, at der er en saa betydelig Forskjel mellem Kandidaternes Stemmeantal, idet Rector Dahl har 284 Stemmer flere end Lauder. Det er altsaa i denne Del af Betænkningen, man skulde søge Flertallets Motiver til ikke besto mindre at komme til en Godkjendelse af Valget, om end samtidig med den Misbilligelse, som staaar foreslaaet i Betænkningen. Jeg lagde imidlertid Mærke til, at den meget ærede Ordfører i det Mindste efter min Opfattelse ikke saa stærkt betone de i sit Foredrag dette Motiv, som her staaar fremhævet i Betænkningen. Om jeg opfattede den ærede Ordfører rigtigt, var det tilbøls eller hovedsagelig andre Grunde, han gjorde gjældende. Jeg noterede som en Bemærkning, den ærede Ordfører lod falde i saa Henseende, at han troede, at Forkastelsen af Valget vilde foranledige en større Ophidselse og et forøget Pres i Kredsen. Jeg har ikke noteret det ordret, men jeg tror, at det er Tanken (Ordføreren (Suel) Sa!), og jeg ser nu, at den ærede Ordfører bekræfter det; det er altsaa dette, som den ærede Ordfører nærer Frygt for, og som var Motivet for ham til at anbefale, at man ikke skal forkaste Valget, at der ved en saadan Forkastelse maatte befrægtes en større Ophidselse i Sorø Amts 3die Valgkreds og i Tilfælde af et nyt Valg et forøget Pres paa Valget. Jeg maa tilstaa, at jeg slet ikke deler denne Frygt. For mig staaer det saaledes, og saaledes maa det staa for Enhver, at denne Kreds maa have fuld Frihed til at gaa enten til Høire eller til Venstre, som den vil, ved sit Valg, og jeg skal personlig med lige Glæde modtage enhver Kandidat, der kommer derfra, som min Kollega her i Thinget, hvad enten han maatte høre til den ene eller den anden Fraktion, skjøndt jeg naturligvis helst saae, at Valget gik i den Retning, som jeg nærmest sympathiserer med; men efter min Overbevisning er det den bedste Maade at lære Valgerne i den Kreds, at afholde deres Valg paa rette Maade, at kassere deres Valg, saa længe til de komme efter det. Naar man gjør det, tror jeg, at man bedst faar denne Sag i Orden, langt bedre end ved en Misbilligelse, og skulde det virkelig hændte, at den ærede Ordførers Frygt skulde bekræfte sig, at der ved kommende Valg, naar dette Valg kasseredes, skulde indtræde en mulig forhøjet Ophidselse — man kan ganske vist tænke sig den endnu større — og et endnu større Pres, haaber jeg, at Folkethingets Flertal vil være der igjen for at sætte en Stopper for, at den Slags Ting passerer. Jeg tror, som sagt, at det er den allerbedste Kur for at bringe den Ting i Orden paa regelmæssig Maade. Den ærede Ordfører nævnedes dernæst som en anden Grund for at stemme

for denne Indstilling, som er foreslaaet af de 6 ærede Herrer, at man efter hans Formening vilde gjøre Uret ved at forkaste Valget — det var det Udtryk, han brugte. Ja, jeg ved ikke saa lige, hvad den ærede Ordfører derved mente, thi under alle Omstændigheder bliver det dog ikke Folkethinget, der bestemmer, hvem der skal være Kandidat eller Representant for Sorø Amts 3die Valgkreds. En Forkastelse af Valget betyder dog under alle Omstændigheder ikke mere end en Hjemvisning til Valgerne til en ny Prøvelse og Afgjørelse. Det bliver dog altid Valgerne, der faae den endelige Bestemmelse af, hvem der skal være deres Representant, saa det forekommer mig, at den Uret ikke i sig selv kan være saa stor, at vise Sagen tilbage til Afgjørelse af dem, som til Syvende og Sidst ene have og ene beholde den endelige Afgjørelse i deres Haand. Men jeg har af en anden Grund endnu vanskeligere ved at forstaa det Udtryk, som den ærede Ordfører brugte, nemlig at man vilde gjøre Uret ved at forkaste Valget. Den ærede Ordfører yttrede nemlig ogsaa, at denne Gang advare vi, men sfer noget Eignende næste Gang, efterøve vi, og ved denne Eksekution forstod den ærede Ordfører utvivlsomt Forkastelse af Valget (Ordføreren: Sa!). Jeg hører, at den ærede Ordfører bekræfter, at min Opfattelse i saa Henseende er rigtig. Derjom det er Uret nu at forkaste Valget paa Grund af, hvad der er sket, maa det da ogsaa være Uret en anden Gang at forkaste Valget for noget Eignende eller det Samme (Ordføreren: En ny Praxis!). Ja, det er en ny Praxis, at godkjende Valgtryk! Men den maa jeg sige, kan jeg ikke rigtig være med til. Nei, er det Uret at forkaste Valget nu, maa det ogsaa være Uret at forkaste Valget siden, saa snart Omstændighederne er de samme, og det var det, som den ærede Ordfører forudsatte, saa jeg har netop derfor hørt endnu mere Banfelighed ved at følge den ærede Ordførers Tankegang i dette Punkt. Den ærede Ordfører spøiede endog saa til, at, naar det 3die Valg ikke hjalp, skulde vi gaa til hemmelig Afstemning; men det forudsætter rigtignok en Lovforandring, som ikke er saa lige at sætte i Scene, saa at jeg dog næsten skulde mene, at det var bedre at gaa den regelmæssige Vej at forkaste Valget, som den ærede Ordfører tilligemed det øvrige Flertal erkjender er tilbragt paa en saadan Maade, som den ærede Ordfører nævnte. Jeg vil kun nævne endnu, at den ærede Ordfører sagde: Denne Gang advare vi. Jeg vil nu sige, at jeg deler Mening med de ærede Medlemmer, som have udtalt, at de ikke se, hvorledes Folkethinget skulde have nogen Berettigelse til at udstede den Slags Advarsler. I Grundlovens § 54 staaer, som bekendt: „At hver af Thingene afgjør Oplybigheden af sine Medlemmers Valg“. Det er den Ret, som er givet